

SND

ANEB NA SLOVÍČKO S PILOTEM LZS!

Text: Michal Beran • Foto: : Archiv DSA, M. Beran, A. Schneider

NAPLNĚNÍ

Řadu věcí, které dodávají jistotu našemu životu, jsme se naučili už nevnímat. Jsou tu, víme o nich někde na pozadí, dodávají nám v jistých životních situacích jistotu, a tak nějak je považujeme za samozřejmé. Patří k nim i záchranářské vrtulníky a jejich posádky, připravené bojovat za naše životy, když nám třeba selže zdraví, anebo se na silnici něco nepovede.

Po mnoho let tvořili jádro pilotů vrtulníků záchranné služby především zkušení profesionálové z řady bývalých vojenských nebo policejních vrtulníkových složek. Ale tak jak začal po-

stupem času a z různých důvodů tento „zdroj“ zkušených leteckých profesionálů „vysychat“, na důležitosti vzrostla potřeba si vychovat nové piloty záchrannek takřkajíc od nuly. Náročnost takové ces-

ty je pro obě strany enormní. Než může organizace posadit pilota na pravé křeslo záchranného vrtulníku, musí do něj obrovským způsobem investovat. A neméně investičně náročný je tento proces i pro samotného adepta o toto krásné, naplňující, ale velmi náročné zaměstnání.

Díky vlastní letecké škole, profesionálnímu zázemí a těm nejlepším, především velmi zkušeným, instruktorům se královéhradecké společnosti DSA daří tento náročný výcvik úspěšně realizovat. Před několika lety jsme ve Flying Revue vyzpovídali jednoho z tehdejších studentů výcviku na pozici pilota HEMS, Allaina Schneidera, a vznikl článek s názvem „Budoucím pilotem záchranky? Motivace pomáhá!“, který pak vyšel v čísle 4/2019. Dnes je Allain platným členem týmu pilotů flotily žlutomodrých „Ěcéček“ nosících na boku hrdě název společnosti DSA. Na to, jaké to je, splnit si sen, stát se členem exkluzivního klubu leteckých profesionálů a zachraňovat lidské životy, jsme se ho rozhodli zeptat.

Když jsme Allaina Schneidera poprvé v roce 2019 zpovídali, dověděli jsme se i to, že v jeho případě stál na začátku zážitek z letu na palubě záchranného vrtulníku, kam ho v osmi letech vzal Dan Tuček. A také to, že jeho silná motivace ho vedla přímo do letecké školy DSA již v sedmnácti letech, tedy v okamžiku, kdy to bylo legálně možné. Od rozhovoru uplynuly čtyři roky a dnes je Allain již

členem týmu vrtulníkových profesionálů, které ještě jako malý kluk tak obdivoval. Využili jsme příležitosti a setkali jsme se s ním podruhé, teď, když už má s profesí pilota záchranného vrtulníku vlastní zkušenosti.

● **Allaine, kdy se tedy naplnil Váš sen a začal jste létat jako pilot LZS?**

První vzlet v rámci LZS jsem absolvoval 19. 05. 2022, nicméně předcházela tomu spousta příprav a výcviků v rámci měsíců, než bylo možné dostat se do ostrého provozu.

● **Co sám začátek? Pomohli Vám starší piloti LZS? Jaká byla podpora ze strany společnosti DSA?**

Začátky jsou vždy těžké a v letectví to platí dvojnásob. Avšak pomoc ze strany společnosti DSA a jejích pilotů byla obrovská! Kdykoliv jsem potřeboval, měl jsem se na koho obrátit. A první dojmy? Ty byly nádherné a dodnes přetrvávají, jsem rád za příležitost a důvěru, kterou mi společnost dala. Jen málo věcí vás v životě zasáhne tak, jako když si splníte velký dětský sen!

● **Kolik hodin jste už jako pilot LZS nalétal?**

Připomněl jste mi, že bych si měl dopsat zápisník, nicméně určitě více jak 1 700 hodin.

● **Vrtulníky společnosti DSA dnes vzletají k záchranným letům ze šesti základen. Na kterých „Kryštofech“ sloužíte Vy?**

Aktuálně na dvou základnách. Konkrétně se jedná o Liberec (Kryštof 18) a Hradec Králové (Kryštof 06). Ze začátku to bylo ve vyrovnaném poměru, dnes sloužím primárně pro Liberecký kraj, který jsem si díky přírodě a lidem naprosto zamiloval.

● **Když jsem Vás zpovídál v roce 2019, tak jste říkal, že jste vždy chtěl být pilotem LZS. Jaká je nakonec životní realita, potkala se s tím vysněným zaměstnáním?**

Určitě to znáte, pokud po něčem prahnete celý život, tak si to vysníte. Realita pak bývá jiná a často

● Allain Schneider při výcviku na vrtulníku Schweizer 269

• Velký okamžik. Dan Tuček gratuluje A. Schneiderovi k zisku PPL(H). Kokpit vrtulníku LZS je zase blíže

Vás zklame. Ale! Já si tuhle práci představoval od dětství a musím říct, že skutečnost je ještě lepší!

Každý den se ve službě vídám s přáteli, profíky ve svém oboru, kteří svou práci dělají s nadšením. Je to neskutečně nabízející prostředí. Samotné létání je pestré, nestandardní, ale především má smysl!

Jsem si naprosto jist, že například vozit lidi na dovolenou by mě osobně nenaplnovalo.

- **Můžete pro naše čtenáře popsat nějaký zásah, kdy jste si třeba říkal „tohle je to, proč jsem to chtěl celý život dělat“?**

Takových příběhů už mám hned několik. Zmíním jeden z těch posledních, a to ten se šťastným koncem.

Těsně před koncem služby za ne úplně ideálního počasí jsme dostali výzvu ohledně mladíka (16 let), který při zpracování dřeva šlápl na hřebík. Zamotal se a nešťastně upadl na puštěnou cirkulárku. Ta mu amputovala ruku v oblasti předloktí a ošklivě ho pořezala. Podle lékaře šlo v tuto chvíli opravdu o čas. Díky dispečinku, který zalarmoval hned několik posádek naráz, jsme po přiletu na místo neztráceli čas s prvotním ošetřením a pacienta okamžitě transportovali na specializované středisko do vinohradské nemoc-

nice. Na sále byl mladý muž 12 hodin, ruku má zpět na svém místě a dokonce hýbe prsty! Tohle je za mě moment, kdy si říkám, že jsem si vybral správně.

- **A Váš dosud nejobtížnější let?**

Transport pacienta za podmínek rovnajících se limitům. Od lékaře jsem měl informaci, že pokud nedoletíme, pacient nepřežije. Na druhou stranu jsem věděl, že doletět bude náročné, obzvláště v prostředí Libereckého kraje. Husté sněžení, nízká oblačnost a hro-

zíci námraza. Člověk musí zvážit rizika a letět pouze za podmínek, kdy svým rozhodnutím neohrozí život pacienta a své posádky.

- **Pro pilota je studium celoživotní záležitostí. Co Vaše další doškolování, co Vás případně ještě čeká?**

V blízké době mě čeká výcvik NVIS, tedy takzvané létání za pomoci nočního vidění. Létání v noci je velmi specifické a má svá úskalí samo o sobě, natož při provádění letů do neznámého terénu. Beru to jako další výzvu a vím, že mi provozovatel poskytne prvotřídní výcvik.

- **Najít zaměstnání, které člověka naplňuje a uspokojuje, je jedním z největších úspěchů, kterých je možné v životě dosáhnout. Možná Váš příběh a příběh DSA a pilotů LZS přinese inspiraci pro další zájemce o toto velmi náročné, ale zároveň krásné zaměstnání. Co byste chtěl vzkázat případným zájemcům o post pilota letecké záchranné služby?**

Pokud o to doopravdy stojí, tak ať neváhají! Pilotů pro leteckou záchrannou službu bude v blízké době hrubý nedostatek. Cesta do kokpitu vrtulníku LZS je dlouhá a troufám si říct, že i náročná.

Nicméně výsledek za to rozhodně stojí!

Rád čtenářům s jejich cestou pomohu, stačí se mi ozvat na Instagram: schneiderc269

- **Děkujeme za rozhovor!**

